

XL.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Værnepligt for Kongeriget Danmark.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 19de December 1860.)

Under de Overveielser, for hvilke Lovforslaget har været Gjenstand i Udvalget, er der af enkelte af dets Medlemmer gjort den Anstuelse gjældende, at det vilde have været hensigtsmæssigere, om de Bestemmelser, der i Lovudkastet foreslaaes givne for Udskrivning til Landkrigstjenesten og for Udskrivning til Søkrigstjenesten, vare, affondrede fra hinanden, optagne i særskilte Love og ikke, saaledes som Tilfældet er med Lovforslaget, gjorde fælles for begge Arter af Udskrivning og samlede i een Lov. Det er i saa Henseende bemærket, at disse Bestemmelser, ved saaledes at være behandlede under Eet, ere blevne mindre overfluelige, klare og fattelige, ligesom det ogsaa forekommer dem af Udvalgets Medlemmer, som dele denne Anstuelse, at de saaledes for begge Arter af Udskrivning givne fælles Bestemmelser ikke passe lige godt for begge Slags Udskrivninger. Dertil kommer, at, ligesom det kun var Trangen til andre Bestemmelser om Udskrivningen til Søkrigstjenesten end dem, der nu gjælde, som har fremkaldt Lovforslaget, og der allsaa oprindeligt kun var Spørgsmaal om en ny Lov angaaende Udskrivning til Søkrigstjenesten, saaledes vilde det, naar Bestemmelserne om Udskrivningen udsondredes af Lovudkastet, ikke være nødvendigt at lade en heel ny Lov om Udskrivning til Landkrigstjenesten emanere, idet de ikke mange og ikke væsentlige Af-

viqelser fra eller Forandringer i Værnepligtsloven af 12te Februar 1849, som Lovforslaget indeholder, da kunde optages i en særlig Lov, der kunde betragtes som et Supplement til hiin Lov. Men dette turde være saameget mere tilraadeligt, som man derved vilde have større Sikkerhed for, at der vedblev, idetmindste hvad angaaer Bestemmelserne om Udskrivning til Landkrigstjenesten, at være i alt Væsentligt Overensstemmelse mellem de for de forskjellige Landsdele gjældende Udskrivningslove, hvad der overhovedet maa ansees for ønskeligt. Da Regjeringen imidlertid gjentagne Gange har forelagt Lovforslaget i den Form, som det nu har, og der ikke i saa Henseende er af det andet Thing gjort nogen Forandring ved samme, have hine Medlemmer af Udvalget ikke fundet Anledning til nu at søge den saaledes udhævede formentlige Ulempe ændret; men for det Tilfælde, at Loven — imod Formodning — ikke skulde blive gennemført i denne Session og saaledes atter skulde blive forelagt Rigsdagen, har Udvalget dog troet at burde henstille til Regjeringen at tage under fornyet Overveielse, hvorvidt der maatte være Anledning til at ordne Sagen paa den ovenfor antydede Maade, saaledes nemlig, at Lov af 12te Februar 1849 fremdeles vedbliver at være gjældende, at de Forandringer i denne, som maatte ansees uomgængelig nødvendige, gjøres til Gjenstand for en ny Lov, og at Be-